

Αμερικής Ελπιδοφόρος: Η 25η Μαρτίου είναι πνευματική και πολιτική πραγματικότητα

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αμερικής](#)

Με έναν παραλληλισμό μεταξύ του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και της Επανάστασης του 1821, η Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αμερικής κ. Ελπιδοφόρου, τονίζει τη σημασία ελευθερίας από τη μεριά της Θεοτόκου να συμμετάσχει στο σχέδιο της Θείας Οικονομίας και της ελευθερίας που ήρθε στο έθνος μας μέσα από την αυτοθυσία των αγωνιστών.

Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος αναφέρει: “Ο,τι συνέβη στη μήτρα της αειπαρθένου δεν είναι τίποτε λιγότερο από την αναδημιουργία του ανθρωπίνου γένους και, μέσω ημών των χριστιανών ως οικονόμων του Θεού, ολοκλήρου του κόσμου. Ο,τι συνέβη το 1821 με τη γενναιότητα και την αυτοθυσία των ελλήνων πατριωτών δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αναγέννηση του έθνους μας, προς το οποίο έχουμε χρέος ευθύνης για τη συνέχειά του

“.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

«Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ’ αὐτοῦ γενομένοις» (Ἀκάθιστος Ὑμνος, Στάσις Γ΄, Ν).

Προσφιλεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές ἐν Χριστῷ,

Ἡ «καινὴ κτίσις» ποὺ ἐορτάζουμε κάθε 25ῃ Μαρτίου εἶναι ταυτοχρόνως καὶ πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ πραγματικότητα γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς ἐλληνικῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον φιλέλληνες, καὶ γιὰ κάθε ἄνθρωπο.

Ὅ,τι συνέβη στὴ μήτρα τῆς ἀειπαρθένου δὲν εἶναι τίποτε λιγότερο ἀπὸ τὴν ἀναδημιουργία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καί, μέσῳ ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ὡς οἰκονόμων τοῦ Θεοῦ, ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Ὅ,τι συνέβη τὸ 1821 μὲ τὴ γενναιότητα καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν ἐλλήνων πατριωτῶν δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἀναγέννηση τοῦ ἔθνους μας, πρὸς τὸ ὁποῖο ἔχουμε χρέος εὐθύνης γιὰ τὴ συνέχειά του.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου ἐπιτελέσθηκε μὲ τὴν ἐλεύθερη βούληση καὶ συγκατάθεση τῆς Παναγίας μας, ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ κάθε ἄνδρα, γυναῖκα καὶ παιδὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἕως τῆς συντελείας τοῦ κόσμου. Καὶ ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἀποτέλεσε μία συγκλονιστικὴ πράξη ἐλευθερίας, καθὼς ὁδήγησε στὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἀναγέννηση τῆς πατρίδας μας Ἑλλάδας.

Ἡ πρώτη πράξη ἦταν θεία βούληση, ποὺ ἐπιτεύχθηκε μὲ τὴ συνεργασία τοῦ ἀνθρώπου· ἡ δεύτερη πράξη ἦταν ἀνθρώπινη προσπάθεια, ποὺ ἐνισχύθηκε ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ. Καὶ στὶς δύο περιπτώσεις, τὸ πρόσωπο τῆς ἀειπαρθένου κεχαριτωμένης νεαρῆς Παναγίας μας ἦταν παρὼν ὡς τὸ κατ’ ἐξοχὴν σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, ἐνσαρκώνοντας τὰ ὑψηλότερα ὄνειρά μας γιὰ ἐλευθερία.

Ἄς μὴ ξεχνοῦμε ποτὲ τὴν ἀειπάρθενο προστάτιδά μας, ἡ ὁποία μᾶς δείχνει τί σημαίνει νὰ εἶναι κανεὶς πραγματικὰ ἐλεύθερος μὲ τὸ Θεό. Καὶ ἄς μὴ ξεχάσουμε ποτὲ τοὺς ἀθάνατους ἥρωες τοῦ 1821, ποὺ μὲ τὶς θυσίες τους ἔδειξαν στὸν κόσμον τὸ τί σημαίνει νὰ πολεμᾶς καὶ νὰ νικᾶς τὴν τυραννίαν, νὰ προστατεύεις, νὰ ὑπερασπίζεσαι καὶ νὰ ὁδηγεῖς στὴν πρόοδο τὸν ἐλληνικὸ λαό. Ἄς ἔχουμε λοιπὸν κι ἐμεῖς ὡς στόχον νὰ γίνουμε «καινὴ κτίσις ἐν Χριστῷ».

Ζήτω τὸ 1821! Ζήτω ἡ δημοκρατία! Ζήτω ἡ Ἑλλάδα!